

Hai să ne distrăm!

Stăm cât se poate de bine la capitorul *entertainment*. Agreem în egală măsură bârfa, lăutărismul, maneaua. Se știe că avem umor. Suntem primii la bancuri, poante, mișto. Glumim cu lucrurile sfinte, în timp ce divertismentul îl luăm prea în serios. E un tablou pe care ar trebui să-l privim cu îngrijorare. Nu vreau să fiu luat drept un plângăcios ori un cârcotaș. Să discuți azi despre situația culturii în România, pare-se, înseamnă să faci musai radiografia unui eșec. Tentația negativismului și voluptatea imprecăției nu stau neapărat în siajul spiritului critic, creator și a verbului salubru, chirurgical. Nu împărtășesc obiceiul de a transforma resentimentul într-un principiu vital, nici de a denunța păcatele conașionalilor într-o baie acidă de adjective și de interogații implacabile, așa cum se întâmplă, îndeobște, la noi, în discuțiile publice sau private, în care perspectiva jumătății goale a paharului constituie fondul unei atitudini normative. Admonestarea realităților culturale interne nu denotă, implicit, vitalitate interioară și integritate morală. Prefer jerbele polemice în care negația are un sens dialectic, restaurator și nu unul de contestație juvenilă. Doar așa ocările pot sluji altceva decât bătăile cu pumnii în piept, reaua-credință sau frivolitatea. Să încercăm, deci, să re-descoperim latențele unei posibile construcții de ordin cultural și, de ce nu, spiritual. Condiția *sine qua non* este, cred, să facem ca exercițiul critic să-și recapete efectul purificator. Cum? Foarte simplu, printr-o singură schimbare de macaz: „hai să ne distrăm!”, dintr-un slogan gregar, hei-rupist, dar cu conotații favorabile la nivelul masei amorfe de indivizi, să devină o expresie peiorativă, care să-i ia în răspăr pe cei înstrăinați de urgențele culturale de prim rang, dezbrăcându-i de nevoile secundare, imediate. Aici rolul fundamental îl are, cel puțin conjunctural, presa, în special televiziunea. Patronii, prin redactorii angajați, sunt principalii responsabili ai stării de spirit ce domnește în cultura națională. Tactica lor este să niveleze prin amestec și contaminare. Răscolind în haznaua muzicii de divertisment, ei scufundă cu aplomb reperele normalității. Ați auzit pe posturile tv, publice, ca să nu mai spunem de cele private, pomenindu-se măcar săptămânal, numele vreunui compozitor contemporan de muzică savantă? (Cât despre mostre de creație nici nu poate fi vorba!). Excepție face oarecum televiziunile publice teritoriale – Iașul (care are un redactor excepțional în persoana lui Alex Vasiliu) Craiova și Timișoara. Bravo lor! În rest, flegma sonoră câștigă audiență și premii. Uitați-vă la concursuri gen „Vocea României” sau „Români au talent”. Cine sunt jurații? Unul mai mediocru ca altul! Biografii conjuncte, care tăifăsuiesc într-o manieră (precum și o limbă) mizerabilă, răspândind schimonoseala, falsă compasiune ori, dimpotrivă, disprețul suveran. Ca să aibă, chipurile, prestață și să câștige ceea ce ei consideră a fi reputație, vizibilitate, pun la dispoziția privitorilor un întreg cofraj de ouă stricate și lădițe cu fructe putrede, cu care se hrănește bezna intelectuală, vedenia monstruoasă. Dar cum poate fi anihilat acest desant al afectelor joase, care se spune, sporesc, torențial, *rating*-ul? 1) Prin acordarea de avantaje materiale, sociale, canalelor de televiziune care reduc funcția de divertisment și amplifică funcția culturală, spirituală a programelor lor. 2) Prin introducerea unei discipline de studiu la nivelul ciclului de învățământ gimnazial și liceal care să orienteze opțiunile tinerilor înspre arta înaltă și nu, neapărat, spre cea de consum. 3) Prin limitarea audienței; pur și simplu comutăm pe alte posturi sau chiar închidem televizorul atunci când ni se livrează producții artistice de doi bani, ambalate în punguțe de prost-gust. Ca în politica eliminării nuriturilor contrafăcute (pline de aditivi și alte substanțe nocive), prin care, doar ne mai achiziționându-le, scăpăm de ele, fără chin ori tam-tam. Deloc sentimentale, aceste gesturi, firești, sunt convins, ne-ar putea de-branșa de la aroganța subculturii, mediocrități,

kitsch-ului. Cât despre încărcata notă de plată a răzgâielilor solidare divertismentului, ea va fi suportată, cu siguranță nu numai de generațiile prezente, ci, în special, și de cele viitoare. Pornind de aici, vom putea cândva reinventa decența și prosperitatea culturală. Nu-i nevoie să înjuri, pentru a convinge că stăpânești limba.

Liviu DĂNCEANU

A fost ultima scriere a lui Liviu Dănceanu ca editorialist constant al revistei noastre începând cu nr. 3 / 2010. Memorabile, aceste eseuri ale sale poate că se vor regăsi vreodată într-un singur volum. Evitând cu bună știință interpretarea actualității de pe urma evenimentului, textele de editorial semnate de Liviu Dănceanu se conturează sub chipul reflecției asupra a ceea ce poate transcende fenomenalul, spre a servi drept suport unei continuități de gândire savantă și totodată profundă. Vor fi fiind astfel nu doar bornele unor reflecții de odinioară, dar și reperele unor rostiri perene prin chiar corespondența cu actualitatea fiecăruia dintre viitorii cititori. Prin aceste texte, ca și prin multe altele, dar mai ales prin multitudinea compozițiilor sale muzicale, Liviu Dănceanu necontenește printre noi, contribuind neprețuit la extinderea lui *acum* către *mereu*. (G.B.)

DIN SUMAR

Premii revistelor UCMR.....	2-3
INTRADA - Interviu cu Sorin Petrescu....	4-6
Festivaluri și concursuri.....	6-15
Pe scena Atheneului Român.....	16-20
Pe scena Studioului “Mihail Jora”.....	21-25
În țară.....	27-30
Despărțiri.....	31-34
Timișoara Jazz Festival.....	38
Românțe la Zlatna.....	40-41
Pop-rock.....	42-43
Șlagăre de Horia Moculescu.....	44-45